

בש"פ 3369/22 - קוסאייחוסאם שאהין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 3369/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העותר: קוסאייחוסאם שאהין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה חסויה

תאריך הישיבה: כ"ב בתמוז התשפ"ב (21.07.22)

בשם העותר: עו"ד לאה צמל

בשם המשיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

1. לפני עתירה שנייה לגילוי ראיה חסויה המוגשת בעניינו של העותר, לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. בעתירה זו, מבוקש להסיר את החיסיון מפעולות הדיבוב כפי שטען להן העותר בבית המשפט קמא, ובכלל זה - זהות חוקרי השב"כ אשר הנחו את המדובבים; ההנחיות שהחוקרים מסרו לאחרונים; אופן פעולת המדובבים, וכן התשובות שהעבירו לגבי הדיבוב בעניינו של העותר. באת כוח העותר, הן בטיעוניה בכתב הן בטיעוניה בעל-פה, טענה כי במהלך חקירתו נעשו "תרגילי מדובבים" כלשונה, אשר לגבי תוצריהם קיימת מחלוקת בין התביעה להגנה.

2. בא כוח המשיבה התנגד לקבלת העתירה, בציינו כי נקודת המוצא לדין היא החלטתו של בית משפט זה ב- בש"פ 8858/21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2022) (השופט ד' מינץ; להלן: העתירה הראשונה). שם נדון עניינו של

העותר דכאן לגילוי ראייה חסויה, ועתירתו נדחתה. הודגש, כי כל טענות העותר נבחנו זה מכבר; כי השופט מינץ אף עיין במלוא החומר החסוי וקבע כי "כל פעולות החקירה תועדו מא' עד ת' בתיעוד אותנטי שגילוי לא יועיל לעותר" – ומכאן שאין מקום להגשת עתירה נוספת. בא כוח המשיבה הוסיף והדגיש כי החומר החסוי שהונח לפני בית משפט זה בעתירה הראשונה, זהה לחומר הקיים כיום, בהצהירו כי מאז ועד עתה "לא נוספה ולו אות אחת לחומר החסוי".

3. דין העתירה להידחות.

בעתירה הראשונה בית משפט זה נדרש כאמור לטענותיו השונות של העותר, ובכללן טענתו כי יש להורות על הסרת החיסיון מחומרי החקירה נוכח התרגילים שבוצעו בשלבי חקירתו, תרגילים אשר לשיטת העותר נדרש לעמוד על טיבם (שם, פסקה 3).

סופו של יום, ולאחר שחברי השופט מינץ עיין בחומר החסוי ומצא כי אין בו כדי להועיל לעותר – דחה עתירתו.

נוכח טענת באת כוח העותר כי העתירה הקודמת עסקה באופן כללי בחומר החסוי ולא באופן קונקרטי כעתירה דנא, עיינתיאף אני בחומר החסוי. מסקנתי זהה למסקנתו של השופט מינץ בעתירה הראשונה – אין בחומר החסוי ראייה חיונית לניהול הגנת העותר (בש"פ 3813/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.5.2018); בש"פ 1456/18 אבו סיאם נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.3.2018)).

אשר על כן, כאמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז ה'תשפ"ב (24.7.2022).

ש ו פ ט